

slidte, eller på grund af, at de ikke længere kan fastholde deres placering på arbejdsmarkedet. For de 90 procents vedkommende får de forringelser i kroner og øre og forringelser af deres vilkår, herunder muligheden for at arbejde ved siden af, sammenlignet med den gældende ordning.

Alle fordelene bliver kun givet til dem, der kan vælge frit, alle dem, der står stærkt på arbejdsmarkedet, alle dem, der selv kan bestemme, om de vil holde op eller de vil fortsætte, alle dem, som ikke er nedslidte, og som ikke er truet af udstødning. De får fordelene, de kan slippe for modregning, hvis de venter et par år, og de kan få en kontant gevinst forærende, hvis de ikke går på efterløn.

I dag er det sådan, at man selv finansierer ordningen, og bruger man den så ikke, er det kun godt, for i dag giver vi altså med det, der ligger her, folk 100.000 kr. i hånden, hvis de ikke bruger ordningen.

Dét er også et meget uskønt princip, at man på den måde skal have pengene tilbage, hvis man ikke bruger en solidarisk ordning, og det er vel at mærke penge fra det offentlige, penge, som kunne bruges til solidarisk velfærd, man tager op af kassen og giver til dem, der ikke har brug for at udnytte efterlønsordningen.

Så siger Socialdemokratiet, at hermed har man sikret efterlønnen for evigt, men det passer ikke; man har forsynet kommende regeringer med et klart håndtag til at afskaffe efterlønsordningen, for man behøver bare at sige: Jamen vi forringer den, og de, der er utilfredse, kan bare få pengene igen. Vi gider ikke høre mere ballade. De, der er utilfredse med forringelsen, får bare pengene igen.

Det er nemmere at forringe efterlønnen, end det var før det her makværk.

Og lad os endelig erindre hinanden om, at der var et solidt flertal i Folketinget for at lave småjusteringer i den gamle efterlønsordning. Der var henover midten og hele vejen over til venstrefløj en stort flertal. Man behøvede overhovedet ikke at inddrage efterlønsordningen i finanslovforhandlingerne.

En af de største politiske dumheder, der er begået, er, at man helt frivilligt inddrog efterlønsordningen i finanslovforhandlingerne, hvor man pantsatte efterlønsordningen til partiet Venstre, som i virkeligheden både dengang og nu ønsker at afskaffe den fuldstændig. Og så pantsatte man den i stedet for at lave den sam-

men med dem, der var positive over for efterlønnen!

Det er noget politisk makværk, og man kan lige så godt indrømme det, og det ville være klædeligt, hvis Socialdemokratiet ville indrømme, at det er en fejl, man har gjort.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg er glad for, at hr. Frank Aaen og Enhedslisten også er kommet til at elske efterlønnen, sådan som Socialdemokraterne har gjort i mange år. Det var jo sådan i 1978-79, da efterlønsordningen blev skabt, at hr. Frank Aaens daværende parti ikke var særlig stemt for den ordning. At man er blevet ret begejstret for ordningen, er noget, som er kommet hen ad vejen. Ikke desto mindre har Enhedslisten jo også foreslået ændringer i efterlønnen, bl.a. modregning, endda hårdere, end vi har foreslået her.

Og lad os nu se, hvordan det går, bliver der sagt.

Jamen vi ved allerede nu, at 95 pct. siger, at de gerne vil være med.

Og så vil jeg bare sige, at det, Enhedslisten kalder forringelser, jo ikke er forringelser, for de ledige og nedslidte 60-årige kan fortsat gå på efterløn som 60-årige, og de ledige får endda en stor forbedring.

Set over 5 år er der ikke nogen økonomisk forringelse, men der bliver mere fleksibilitet, og derfor er vi også glade for at konstatere, at også Enhedslisten ude på møderne opfordrer folk til at melde sig til og være med i ordningen fremover, så vi kan have efterlønsordningen i mange år.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg må jo erkende, at der ikke er meget nyt i hr. Frank Aaens argumentation, fra vi førstebehandlede det her forslag. Men jeg vil da gerne gøre den meget lille bitte tilståelse, at også dengang talte hr. Frank Aaen med stor vægt i stemmen om 90 procents forringelser, så stor en vægt, at man måske var ved at blive lidt i tvivl om, hvad det var, man var i gang med, men at jeg efterfølgende, nu hvor der altså er gået 3-4 måneder, hvor det her har været behandlet alle mulige steder i vort samfund, har jeg undervejs i større og større omfang kunnet konstatere, at hr. Frank Aaen ikke har ret i sine påstande. Alle ansvarlige faglige ledere i dette samfund anbefaler deres medlemmer at tage denne efterløns-